

var behandlet til Ende, indstilledes den af Bestyrelsen med Undtagelse af Alfred Christensen og Fogtmann“.

Jeg sagde før, at det ærede Medlem fortalte adskilligt, men det var ikke sandt alt det, han fortalte; her er en af de Ting, og det en ret væsentlig Ting, som er rent blottet for Sandhed. Det ærede Medlem vil ikke være i Stand til at nævne mig — tror jeg; for jeg kender noget til det — et eneste Tilfælde — foruden det, der forelaa, da Sprængningen foregik, for det er jo noget selvsagt — kan ikke nævne mig et eneste Tilfælde, hvor der har foreligget Indstilling fra Bestyrelsen med Undtagelse af Alfred Christensen og Fogtmann. Men hvorfor nævner det ærede Medlem ikke et tredje Navn? Jeg skal ikke nævne Navne. Jeg skal blot nævne Valgkredsen: Holbæk Amts 4de Valgkreds. Hvorfor nævnedes det ærede Medlem ikke dette Navn? Det ærede Medlem sad jo i Bestyrelsen indtil nogle Maanedes før . . . (*Zahle*: Ikke i det sidste Aar). Ja, men hvorfor er det ærede Medlems Navn ikke taget med? Men han maa tage det med eller lade være at tage det med. Ligemeget. Det er ikke muligt for det ærede Medlem at nævne — lad mig være forsigtig og sige blot 2 Tilfælde —, hvor Bestyrelsen har givet en Indstilling under den Form; saaledes anbefalede Bestyrelsen Sagen med Undtagelse af Fogtmann og Alfred Christensen. Men hvad skal det saa til med den Slags Historier, hvad skal det gøre godt for?

Maa jeg ikke i denne Forbindelse sige en Ting, og det er den, at det undrer og bedrøver mig særlig, at de Herrer have saa travlt med at fortælle, at i Venstre-reformpartiet var det et rent Hundeliv at leve. Det er aldeles ikke rigtigt. Jeg tvivler om, at der i noget Parti paa tilnærmelsesvis denne Størrelse har været et bedre Partiliv, end der førtes i Venstre-reformpartiet, indtil ledende Kræfter . . . (*Alfred Christensen*: Indtil Prygleloven.) . . . Indtil Prygleloven, siger det ærede Medlem. Nu vel, det er en Bekræftelse paa, hvad jeg siger; og naar Forholdet er det, hvad skal det saa til at fremstille Forholdene i Venstre-reformpartiet som en ren Slavetilstand for de Herrer, for hvem det nu er en Frigørelse, at de ere slupne ud deraf. Hvad skal det til? Jeg er glad ved disse Afbrydelser, først den forrige og saa denne, som bekræfter, hvad jeg siger; saa kunne vi maaske herefter-dags blive fri for disse Historier med, at de Herrer have været kneblede og bastede og bundne og tvungne i Reformpartiet . . .

(Fornyeede Afbrydelser af *Alfred Christensen*) . . . Nu maa det ærede Medlem tie og ikke blive alt for hidsigt . . . (Atter Afbrydelse af *Alfred Christensen*) . . . Det ærede Medlem mærker, at han har forløbet sig, men det, at det ærede Medlem har gjort det, bekræfter, hvad jeg har til Hensigt at slaa fast, og det, at det ærede Medlem har gjort det saa grundigt, bevirker maaske, at han venter lidt, inden han atter igen kommer mig til Hjælp.

Altsaa, de Herrer have Uret, jeg ønsker at sige det saa højt, at det kan høres over det ganske Land. Men det gør mig ondt, at de ikke tage i Betænkning paa den Maade at stemple Venstre-reformpartiets Forhold i Tiden fra 1895, indtil der skete et Indgreb i Ledelsen af Politikken ude fra, om jeg saa maa sige, fra ansvarsløse Doktorers Side. Indtil da havde vi det godt i Venstre-reformpartiet, saa godt som ikke i noget andet Parti af tilsvarende Størrelse. Det er Sandheden, og den ville de Herrer ikke kunne bestride, naar de ville tale som ærlige Mænd. (Modsigelse.) Ja, saa komme de til at desavouere deres ærede Meningsfælle fra Københavns 3die Valgkreds (*Alfred Christensen*). (Uro i Salen.)

Formanden: Jeg maa bede om Ro i Salen.

Anders Nielsen: Jeg finder saa meget mere Anledning til at fremhæve dette Forhold saa skarpt og bestemt, som det ærede Medlem for Æbeltoft (*Neergaard*) byggede en Del af sine politiske Betragtninger netop paa dette svage Grundlag. Jeg siger: svage, fordi det er usandt. Han byggede sine politiske Betragtninger just derpaa og sagde: Vi have under disse Dages Forhandlinger hørt Vidnesbyrd om, hvordan man har levet derinde, vi kunne forstaa, hvorledes man stadig har mærket Trykket og Spændingen, og er det saa ikke godt eller meget bedre, at Partiet sprænges i Stumper og Stykker, end at man lever sammen, tvungen af Partidisciplin, Førerpisk osv. Saaledes talte det ærede Medlem for Æbeltoft, og derpaa byggede han sine politiske Betragtninger angaaende et Ministerium, hvilende paa flere smaa Partier.

Det var altsaa to forskellige Forklaringer. Det ærede Medlem for Ringsted forklarer ud fra dette, at vi levede hyggeligt og godt, vi kunde være blevne ved at arbejde sammen, men saa kom Konseilspræsidenten med sin svage Tro eller sin tabte Tro,